

II. téma: CO SI MYSLÍM JÁ, CO SI MYSLÍŠ TY

2. LEKCE (30 min)

cíl: různost pohledů a názorů

pomůcky: Karty ztišení (příloha 1a, 1b), Komunikační karty (příloha 2a, 2b, 2c), Co vidíš na obrázku (příloha 3), Reflexe (příloha 4), Jak to vidím já (příloha 5) **nakopírovat pro každé dítě** – obrázek z tohoto pracovního listu je vhodné dětem před lekcí vystříhnout (urychlí to závěrečnou reflexi), pastelky pro děti, 1x papír A3, nůžky

- Popis aktivity – 1. část (5 min)

Sedíme s dětmi v kruhu a postupně ukazujeme po jednom obrázku z přílohy 3 – Co vidíš na obrázku (předem si je rozstříháme). Ptáme se dětí: „Co vidíte na obrázku? Co vám to připomíná? Kdybychom ještě něco dokreslili, co by to mohlo být?“ Děti hádají a říkají nahlas své nápady. Na prázdný papír jejich nápady před nimi kreslíme. Nakreslíme trojúhelník a přikreslíme něco, co děti popisují (např. střecha – přikreslíme čtverec, aby to vypadalo jako střecha od domu). Ukážeme druhý obrázek vlnovky a opět se ptáme a na papír kreslíme před dětmi jejich nápady (např. had – dokreslíme hlavu, hřeben...). Cílem je získat co nejvíce různých nápadů – pohledů.

Mluvíme s dětmi o tom, kolik zajímavých názorů a pohledů se nám podařilo dát dohromady k jednomu obrázku. Všechny nápady jsou skvělé a pestrost je zajímavá.

- Popis aktivity – 2. část (10 min)

Každé dítě dostane svůj pracovní list Jak to vidím já (příloha 5) – nejlépe již jen vystřížený obrázek z tohoto listu. Úkolem dětí je dokreslit podle vlastní představy obrázek v rámečku každý sám za sebe, jako jsme to dělali předtím společně. Předem dětem neříkáme, co nám obrázky připomínají, ale necháme je, aby si na to přišly samy. Dětem zadáme: „V rámečku je nedokončený obrázek. Dokreslete obrázek tak, jak myslíte, že by měl vypadat hotový. Co vám to připomíná, co by to asi mohlo být.“ Necháme děti rozmístit se po třídě, aby měl každý své soukromí. Pracují samostatně max. 10 minut.

☉ Pokud dítě s OMJ nerozumí zadání, můžeme mu nakreslit na ukázkou jiný jednoduchý symbol do rámečku, ukázat mu, že to je jako zadání na papíře. Pak předstíráme, že přemýšlíme, a následně před ním obrázek dokreslíme, aby rozumělo, co má s obrázky udělat. Používáme jednoduchá gesta (např.: nakreslíme do rámečku kolečko, chvíli pantomimou hrajeme, že přemýšlíme a dostaneme nápad, pak ke kolečku dokreslíme paprsky a máme sluníčko).

- Závěrečná reflexe

S hotovými obrázky se sejdeme zpět v kruhu a vyzveme děti, aby před sebe na zem položily své dokreslené obrázky. Připravíme si velký papír (můžeme slepit více formátů A3) a lepidlo. Společně s dětmi budeme jejich obrázky dělit do skupin podle podobného motivu (např. všechny „kytičky“, „dopravní značky“, „lízátka“...) a lepíme je na papír ve skupinách.

Vyzveme prvního dobrovolníka, aby ukázal a popsal, co nakreslil. Pak se ptáme, jestli má někdo podobný obrázek (kytičku, dopravní značku...), a všechny obrázky s podobným motivem dáme na papír vedle sebe. Ptáme se dál, kdo má jiný obrázek, a opět shromáždíme skupinku s dalším podobným motivem. Postupně všichni ukážou a popíší, co nakreslili, a vytvoříme skupiny obrázků. Nakonec přidáme obrázky, které jsou ojedinělé s originálním nápadem. Všechny obrázky na velký papír nalepíme.

☉ *Dítě s OMJ může svůj obrázek jen ukázat, ostatní děti mohou hádat, co na něm je. Motivujeme děti, aby dítěti s OMJ pomáhaly najít, kam jeho obrázek umístit.*

Vyzveme děti, aby si pozorně prohlédly skupinky obrázků na zemi, a ptáme se: „Co na to říkáte, když se díváte na obrázky na zemi, překvapilo vás něco? Zaujalo vás něco? Jak to, že některé obrázky jsou ve skupince a některé ne (pokud nějaký obrázek nemá skupinu)? Je vám příjemné/nepříjemné, že má někdo podobný obrázek? Proč? Všichni jste spokojeni s tím, kde leží váš obrázek? K tomu, abyste mohli sdělit svůj názor, potřebujete rozumět, o čem mluvíme. Můžete tedy teď všichni bez potíží sdělit svůj názor?“

☉ *Pokud máme ve třídě dítě s OMJ s velmi malou znalostí jazyka a nebude se moct do reflexe zapojit, vedeme děti návodnými otázkami v reflexi k tomu, aby samy přišly na to, že je ve třídě někdo takový, kdo se nemůže plně vyjádřit, protože nerozumí našemu jazyku. Mluvíme s dětmi o tom, že je dobré brát na něj ohled a stále se ujist'ovat, zda nám rozumí, a pomáhat mu. Cílem reflexe je zejména podpořit pochopení spolužáků vůči (nejen) názorové pestrosti a směřovat děti k toleranci a respektu.*

Shrneme s dětmi, že pestrost je zajímavá, každý může věci vidět jinak a není nic špatné nebo dobře, každý má svůj pohled na věc. Je to o vzájemném respektu a toleranci. Nemusíme mít stejný pohled na věc, ale měli bychom ho vyslyšet a přijmout.